

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W., dnia 17 grudnia 2015r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia V Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Agnieszka Marchwicka

Protokolant: Małgorzata Alfawicka

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej dla Wrocławia – Stare Miasto Krzysztofa Umańskiego

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 15 stycznia 2015r., 12 marca 2015r., 16 kwietnia 2015r., 11 czerwca 2015r., 11 września 2015r., 29 października 2015r., 05 listopada 2015r., 10 grudnia 2015r. we W.

sprawy

R. G. (R. G.)

syna S. i H. z domu N.

urodzonego 18 kwietnia 1947 r. w miejscowości P.

PESEL (...)

oskarżonego o to, że

w dniu 14 maja 2008 roku we W., wyłudził pieniądze w kwocie 50.000 zł w ten sposób, że posługując się uprzednio podrobionym pełnomocnictwem K. O. zawarł w jej imieniu kontrakt gospodarczy nr 1/2008 r. z (...) Przedsiębiorstwem Produkcyjno Usługowo Handlowym (...) na mocy, którego otrzymał kwotę 50.000 zł przywłaszczając ją sobie działając na szkodę K. O.

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w związku z art. 11 § 2 k.k.

I. uznaje oskarżonego **R. G.** za winnego tego, że w dniu 14 maja 2008 roku we W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził M. K. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 50.000 zł wprowadzając go w błąd co do możliwości wywiązania się z zaciągniętego zobowiązania w ten sposób, że posługując się uprzednio podrobionym pełnomocnictwem K. O. zawarł w jej imieniu kontrakt gospodarczy nr 1/2008 r. z (...) Przedsiębiorstwem Produkcyjno Usługowo Handlowym (...) na mocy, którego otrzymał kwotę 50.000 zł, nie mając możliwości wywiązania się z zaciągniętego zobowiązania, czym działał na szkodę M. K. i K. O. przy czym czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Grudziądzu z dnia 19 kwietnia 2007r. w sprawie II K 144/07 za czyny z art.286§1 k.k. i inne na karę łączną 3 lat pozbawienia wolności, z zaliczeniem na jej poczet okresu od 27.07.2006r. do 19.04.2007r. która została objęta wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego dla Wrocławia - Śródmieścia z dnia 17 czerwca 2011r. w sprawie V K 253/11 którym orzeczono karę łączną 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności którą odbył w okresach od 27.07.2006r. do 19.04.2007r. oraz od 05.12.2008r. do 04.04.2012r. co stanowi przestępstwo z art. 286§1 k.k. i art.270§1 k.k. w zw. z art.11§2 k.k. w zw. z art.64§1 k.k. i za to na podstawie art.286§1 k.k. w zw. z art.11§3 k.k. wymierza mu karę **1 (jednego) roku** pozbawienia wolności, zaś na podstawie art. art. 33 § 2 k.k. w zw. z art. 33 § 1 i 3 k.k. orzeka wobec oskarżonego grzywnę w ilości 100 (stu) stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych;

II. na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeka od oskarżonego obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłacenie na rzecz pokrzywdzonego M. K. kwoty 50000 zł (pięćdziesięciu tysięcy złotych);

III. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych oraz od opłaty, zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa

UZASADNIENIE

W wyniku przeprowadzonego postępowania dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

K. O. od 1996 r. prowadziła jednoosobowo działalność gospodarczą pod firmą (...), której podstawowym przedmiotem działalności było świadczenie usług z zakresu tłumaczeń.

W 2007 r. spotkała R. G., który zaproponował jej rozszerzenie profilu działalności o wydanie przewodnika po W.. Łączyły ich przyjacielskie stosunki, a R. G. był osobą zorientowaną w branży reklamowej, wobec czego przystała na jego propozycję.

W dniu 01.02.2008 r. K. O. zawarła z oskarżonym umowę o dzieło, której przedmiotem było zorganizowanie wydania książki – informatora pt. „W. (...) A (...) przewodnik po mieście”. K. O. powierzyła R. G. funkcję redaktora prowadzącego.

Idea przewodnika opierała się na tym, że oprócz treści merytorycznych dotyczących W., miał on zawierać również odpłatne powierzchnie reklamowe.

Środki pieniężne pozyskane ze sprzedaży reklam, miały pokryć koszty związane z wydaniem przewodnika.

/dowód: wyjaśnienia oskarżonego k. 557 (protokół z konfrontacji), k. 574 – 575 (protokół z konfrontacji), k. 876 – 880, k. 1163 – 1165,

zeznania świadka K. O. k. 35 – 36, k. 242 – 245, k. 556 – 557 (protokół z konfrontacji), k. 574 – 575 (protokół z konfrontacji), k. 883 – 887, k. 1179 – 1185,

zaświadczenie o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej k. 14,

umowa o dzieło z 01.02.2008 r. k. 45,

W wykonaniu powyższego zobowiązania R. G. zawierał umowy z zespołem redakcyjnym, z autorami tekstów oraz zdjęć do przewodnika. Nadto oskarżony zlecał osobom trzecim sprawy związane z techniczną stroną realizacji przewodnika w tym opracowaniem graficznym. Członkowie kolegium redakcyjnego otrzymali należne wynagrodzenie, częściowo z rąk R. G., a w pozostałym zakresie brakujące kwoty uregulowała K. O..

/dowód: zeznania świadka K. O. k. 242 – 245,

zeznania świadka P. W. k. 383 – 383, k. 1038, k. 1380

zeznania świadka M. A. k. 591-592, k. 962-963, k. 1239,

zeznania świadka J. K. (1) k. 595, 963-965, k. 1245,

zeznania świadka O. R. k. 600, k. 986, k. 1248,

zeznania świadka W. O. (1) k. 794-795, k. 988, k. 1250,

umowa z dnia 01.10.2008 r. nr (...) k. 6 -7,

Jednocześnie R. G. prowadził działalność akwizycyjną w zakresie zawierania umów sponsorskich i reklamowych. W poszukiwaniu inwestorów, oskarżony zgłosił się do znajomego prawnika L. M.. Przedstawił mu projekt oferty, którą chciał zaprezentować partnerom, którzy współfinansowałyby wydanie przewodnika, a później czerpałoby z tego

korzyści. L. M. był wówczas doradcą prawnym i pełnomocnikiem grupy spółek (...), prowadzącej na terenie W. małe hotele i pensjonaty. Uznał, że ta firma może być zainteresowana tą ofertą i skontaktował oskarżonego z jej przedstawicielami. Wśród nich był M. K..

W ten sposób firma (...) wykupiła reklamę, która następnie została umieszczona w przewodniku redagowanym przez oskarżonego.

Na promocję swojego obiektu w publikowanej przez R. G. książce zdecydowały się też m.in.: Restauracja (...), P. K., K., M. (...), firma (...), Q. Hotel, Hotel (...), spółka (...) Sp. z o.o., Restauracja (...), (...) Sp. z o.o., (...) S. A., (...)W., (...)Sp z o.o., Spółdzielnia Pracy Lekarzy (...), Cukiernio – (...).

Środki finansowe pozyskane w wyniku zawieranych przez oskarżonego umów sponsorskich były przekazywane na konto firmy (...). W większości zamówione reklamy zostały włączone do treści przewodnika, w pozostałych przypadkach, gdy usługa nie została wykonana pobrane z tego tytułu kwoty zostały zwrócone przez K. O..

/dowód: zeznania świadka K. O. k. 242 – 245, k. 548-

zeznania świadka L. M. k. 149-151, k. 913 – 916, k. 925 – 928, k. 1201- 1206, k. 1212-1219

zeznania świadka T. K. k. 408, k. 1009 – 1010, k. 1380,

zeznania świadka T. P. k. 418, k. 1380,

zeznania świadka P. Z. k. 420, k. 1380,

zeznania świadka Ł. G. k. 426, k. 1380,

zeznania świadka A. P. k. 554, k. 987, k. 1374,

zeznania świadka M. F. k. 441, k.1056, k. 1380 ,

zeznania świadka G. Y. k. 443, k. 1380,

zeznania świadka P. P. (2) k. 447, k. 1113, k. 1373-1373,

zeznania świadka S. P.(B.) k. 459, k. 1055-1056, k. 1370-1372,

zeznania świadka E. M. k. 461, k. 1112, k. 1380,

zeznania świadka B. Ł. k. 498, 1113-1114, k. 1365-1367,

umowy sponsorskie k. 257- 293/

Wartość przychodów firmy (...) z tytułu zawarcia umów sponsorskich w latach 2007 i 2008 wyniosła 20.090 zł

/dowód: opinia biegłego z zakresu rachunkowości k. 656 – 676/

Współpraca między K. O. a R. G. przebiegała bez zastrzeżeń. Działając w zaufaniu do oskarżonego, z uwagi na łączące ich przyjacielskie relacje, K. O. udostępniała mu firmową pieczętkę, z zastrzeżeniem, że czynności jakich będzie dokonywał w jej imieniu oskarżony, nie będą miały charakteru zobowiązującego oraz, że będą mieściły się w zakresie sformułowanych zamówień.

Mimo tego oskarżony, bez jej zgody i wiedzy wyrobił na własne potrzeby dodatkową pieczętkę firmową M. V. oraz dodatkową pieczętkę imienną K. O..

Nadto K. O. udostępniła R. G. swój samochód marki P. (...) oraz kartę do firmowego konta, celem wydatkowania i zaliczkowania płatności w związku z realizacją prac związanych z wydaniem przewodnika. Umowy ze sponsorami zawierane były za wyraźną uprzednią zgodą K. O..

K. O. nigdy natomiast nie udzieliła R. G. pisemnego pełnomocnictwa ogólnego lub też rodzajowego z umocowaniem do reprezentowania i działania w jej imieniu oraz prowadzonego przez nią przedsiębiorstwa.

/dowód: zeznania świadka K. O. k. 35-36, k. 242-245, k. 548-550, k. 555-557, k. 573-575, k. 893-897, k. 1179 -1185/

Gdy M. K. zaczął wykazywać wstępne zainteresowanie ofertą współfinansowania przewodnika po W., L. M. przygotował odręcznie projekt kontraktu. Strony naniósł na ten projekt kilka poprawek. Następnie M. K. zobowiązał się do przepisania tekstu umowy na komputerze, a tak przygotowany plik przesłał na adres e- mailowy firmy (...), gdzie edycją tekstu umowy miał się zająć W. O. (1).

Choć rozmowy i wszystkie formalności związane z umową były załatwione przez R. G., stroną tego kontraktu miała być firma (...) należąca do K. O..

W dniu 14 maja 2008 r. we W. oskarżony działając w imieniu firmy (...) zawarł z (...) Przedsiębiorstwem Produkcyjno – Usługowo Handlowym (...) reprezentowanym przez M. K. umowę o nazwie „kontrakt gospodarczy nr 1/2008 r.”

Na mocy tej umowy M. K. przekazał na rzecz kosztów wydania przewodnika kwotę 50.000 zł. Po wydrukowaniu i sprzedaży przewodnika firma (...) miała zwrócić na rzecz M. K. kwotę 50.000 zł. oraz przekazać tytułem wynagrodzenia kolejne 50.000 zł.

Podpisanie umowy nastąpiło w obecności L. M.. Natomiast przekazanie pieniędzy w łącznej kwocie 50.000 zł przez M. K. miało miejsce w dwóch terminach i odbyło się w biurach (...) przy ul. (...). L. M. nie był przy tym obecny. Otrzymał natomiast druki KP, dokumentujące przyjęcie pieniędzy przez R. G..

W późniejszym czasie M. K. pożyczył R. G. jeszcze 30.000 zł.

Podczas zawierania tej umowy R. G. okazał wpis do ewidencji działalności gospodarczej firmy (...), zaświadczenie o numerach REGON i NIP oraz kserokopię pełnomocnictwa z dnia 1 lutego 2008 r. Na dokumencie tym złożone były pieczęć adresowa firmy (...), pieczęć imienna K. O. oraz jej podpis. R. G. poinformował L. M., że oryginał pełnomocnictwa został złożony u innego podmiotu.

Kopia umowy wraz z dowodami KP oraz wekslem gwarancyjnym zostały zdeponowane przez oskarżonego u L. M..

/dowód: zeznania świadka L. M. k. 149-151, k. 913-916, 925-928, k. 1201 – 1206, k. 1212 – 1219,

zeznania świadka M. K. k. 153-154, 224 -225, k. 555 – 556 protokół konfrontacji), k. 911 – 913, k. 1166 – 1169,

kontrakt gospodarczy nr (...) z dn. 14.05.2008 r. k. 8 – 13,

pełnomocnictwo k. 15/

K. O. nie udzieliła R. G. umocowania do zawarcia tej umowy. Nie złożyła podpisu na pełnomocnictwie, a także nie udostępniła mu w tym celu pieczętek, firmowej i imiennej.

Podpis na pełnomocnictwie został nakreślony przez R. G..

/dowód: wyjaśnienia oskarżonego k. 102, k. 166, k. 557, k. 574-575, k. 876-880, k. 1163 – 1165,

zeznania świadka K. O. k. 35-36, k. 555-557, k. 573-575, k. 893-897, k. 1179 – 1185,

pełnomocnictwo k. 15,

opinia biegłego grafologa k. 559 – 570/

Po zawarciu umowy z M. K. prace nad przewodnikiem nabrały szybszego tempa.

W dniu 01 października 2008 r. R. G. zawarł z firmą (...) umowę o druk przewodnika (...), który został wydrukowany pod koniec października w nakładzie 5.000 egzemplarzy. Tytułem zaliczki uiszczona została kwota 38.000 zł, a do zapłaty pozostała kwota 39.284 zł. Nakład został wydany w dwóch paletach i złożony w magazynie przy ul. (...) we W.. Termin płatności odroczone na 90 dni.

Umowa ta została osobiście podpisana przez K. O.. Również należność z tytułu zlecenia druku przewodnika uregulowała K. O..

Łączny koszt druku wyniósł około 70.000 zł, zaś przychody z tytułu sprzedaży P. od A do Z w latach 2007 i 2008 wynosiły 5.520 zł.

/dowód: zeznania świadka K. O. k. 242- 245, 574-575,

zeznania świadka P. W. k. 382 – 383, k. 1038, k. 1380

umowa z dnia 01.10.2008 r. nr (...) k. 6 -7,

opinia biegłego sądowego z zakresu rachunkowości k. 658 – 676/

Z uwagi na realny sukces przewodnika (...) R. G. zamierzał wydać podobny informator po P.. Mimo braku upoważnienia ze strony K. O. podjął w tym celu czynności zmierzające do realizacji tego przedsięwzięcia. W związku z tym wielokrotnie udawał się do P., gdzie działając bez umocowania K. O. zaciągał w imieniu jej firmy różnego rodzaju zobowiązania, angażując przy tej okazji w to przedsięwzięcie różne osoby.

Podczas pobytu w P. korzystał z bazy noclegowej (...) Centrum Administracji w P. z siedzibą przy ul. (...). Ośrodek ten był w pełni wyposażony, miał salę dydaktyczną, zaplecze noclegowe oraz stołówkę.

Centrum świadczyło usługi hotelowe i gastronomiczne na rzecz firmy (...) z W. dwukrotnie. Firmę reprezentował i z bazy noclegowej korzystał R. G. a także osoby mu towarzyszące. Jego pobyt był dość długi. Pierwsze zlecenie zostało zrealizowane, a faktura uregulowana w terminie. Na zleceniu był złożony podpis K. O..

Z uwagi na rzetelne rozliczenie, w związku z drugim zleceniem nie weryfikowano jego wiarygodności i przyjęto R. G. na nocleg. Należność za wykonaną usługę nie została uregulowana, gdyż K. O. zakwestionowała tę płatność, podając, że R. G. nie jest już pracownikiem jej firmy, a ona nie wyraziła zgody na noclegi i nie brała udziału w podpisywaniu umów z Centrum.

K. O. złożyła zawiadomienie o możliwości popełnienia przez R. G. przestępstwa polegającego na wyłudzeniu pieniędzy w kwocie 941,60 zł w ten sposób, że posługując się uprzednio podrobionym pełnomocnictwem zawarł w jej imieniu z Regionalnym Centrum Szkolenia Administracji umowę o świadczenie usług hotelowych. Postępowanie w tej sprawie zostało umorzone wobec braku danych dostatecznie uzasadniających popełnienie przestępstwa.

/dowód zeznania świadka L. M. k. 149-151, k. 913 – 916, k. 925-928, k. 1201-1206, k. 1212 – 1216,

zeznania świadka L. T. k. 516 – 517, k. 987 – 988, k. 1375-1377,

zeznania świadka R. W. k. 514, k. 1114-1115, k. 1378 – 1380,

dokumentacja z hotelu k. 68-70,

dokumentacja z akt sprawy Sądu Rejonowego Poznań – Stare Miasto sygn. akt X GNs 2394/10 k. 84 – 97,

protokół oględzin akt Sądu Rejonowego Poznań Stare Miasto sygn. akt VII Cupr 542/11 k. 679 – 792,

akta Prokuratury Rejonowej dla Wrocławia – Stare Miasto sygn. 1 Ds. 236/11/

Podczas pobytu w P. R. G. przypadkowo spotkał dawnego znajomego W. Z.. Opowiedział mu o przewodniku po W. i pracach związanych z realizacją tej publikacji. W. Z. zaoferował oskarżonemu pomoc w znalezieniu magazynu w celu przechowania wydrukowanych informatorów. Poznał także oskarżonego z R. I..

W dniu 01 grudnia 2008 r., podając się za pełnomocnika K. O., R. G. zawarł ze współnikami spółki cywilnej (...).C. umowę oznaczoną jako „kontrakt gospodarczy nr (...)”. Przedmiotem tej umowy było współwydanie przez R. I. oraz M. N. wspólnie z firmą (...) przewodnika turystycznego P. od A do Z.

Na mocy tej umowy spółka (...) zobowiązała się do organizacyjnego wsparcia oraz dofinansowania druku na kwotę 26.000 zł. za wynagrodzeniem w kwocie 32.000 zł.

Zawierając tę umowę w imieniu firmy (...) okazał dokument pełnomocnictwa z 01.02.2008 r., zgodnie z którym K. O. udzieliła mu pełnomocnictwa do jej reprezentowania w zakresie prowadzonej przez nią działalności gospodarczej, w tym do podpisywania umów.

Podpis na tym dokumencie został nakreślony bez wiedzy K. O. przez R. G..

W wykonaniu tej umowy R. I. przekazał kwotę 40.000 zł, częściowo na konto firmy (...), kwotę 18.000 zł na konto drukarni, a pozostałą część wydał w gotówce R. G., który podpisał druki KP.

W związku z niewykonaniem zobowiązania R. I. oraz jego współnik M. N., podjęli kroki prawne w celu dochodzenia swoich należności, początkowo kierując wezwania do zapłaty do K. O., a w konsekwencji występując przeciwko niej z powództwem cywilnym.

W Prokuraturze Rejonowej dla Wrocławia – Stare Miasto toczyło się również postępowanie w sprawie wyłudzenia przez R. G. pieniędzy w kwocie nie mniejszej niż 50.000 zł na szkodę W. Z. i R. I..

/dowód zeznania świadka K. O. k. 35-36, k. 242- 245,

zeznania świadka R. I. k. 629-630, k. 20-21 akt SR Poznań – Grunwald sygn. akt III Ko 57/14 zawierających protokół z przesłuchania świadka w drodze pomocy sądowej,

akta SR Poznań Stare Miasto sygn. I C 618/12/5,

akta Prokuratury Rejonowej dla Wrocławia – Stare Miasto sygn. 1 Ds. 3369/13,

zeznania świadka W. Z. k. 805-806, k. 65 – 66 akt SR Gdańsk – P. sygn. X Ko 76/13 zawierających protokół z przesłuchania świadka w drodze pomocy sądowej/

W dniu 05 grudnia 2008 r., podczas pobytu w P., R. G. został zatrzymany przez Policję i doprowadzony do jednostki penitencjarnej w celu odbycia orzeczonej wobec niego kary pozbawienia wolności (objętej następnie wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia z dnia 17 czerwca 2011r., sygn. akt V K 253/11).

O powyższym fakcie telefonicznie zawiadomił K. O..

Po kilku dniach z K. O. skontaktował się W. Z. i poinformował ją, że w związku z pożyczką udzieloną R. G. dokonał zajęcia jej samochodu marki P. (...), stojącego na parkingu przed hotelem należącym do Centrum (...) w P..

W wyniku tej rozmowy K. O. zwróciła się o pomoc do znajomego prawnika W. R. i wraz z nim udała się do P.. Po przybyciu do hotelu, została poinformowana przez W. Z. o umowie zawartej przez R. G. z R. I. i o pobranych przez R. G. pieniądzach.

W pokoju zajmowanym przez oskarżonego odnalazła dokumenty związane z jego działaniami dotyczącymi tworzenia przewodnika (...).

Wśród nich odnalazła również pełnomocnictwo, na którym widniała jej pieczętka firmowa i imienna oraz jej sfalszowany podpis. Także na innych dokumentach m. in na rezerwacji hotelowej widniał jej podrobiony podpis.

W samochodzie odnalazła natomiast dorobione przez oskarżonego pieczętki.

/dowód zeznania świadka K. O. k. 35-36, k. 242- 245,

zeznania świadka W. R. k. 614-616, k. 1010-1011, k. 1367,

Po wizycie w P. z K. O. telefonicznie skontaktował się L. M. z prośbą o spotkanie, celem przekazania dokumentów dotyczących prowadzonej przez nią działalności pod firmą (...).

Do spotkania doszło w dniu 13 grudnia 2008 r. we W. w W. Ciśnień. K. O. na umówione spotkanie udała się wraz z W. R..

L. M., któremu towarzyszył W. Z., usiłował przekazać K. O. kopie dokumentów tj. podpisanego w jej imieniu przez R. G. kontraktu z M. K., weksła oraz pokwitowań wpłaty kwoty 50.000 zł, nalegając na ich pokwitowanie. Za radą W. R., K. O. odmówiła parafowania tychże dokumentów i kategorycznie zażądała ich wydania. Dopiero gdy zagroziła wezwaniem na miejsce Policji, L. M. udostępnił jej wymienione dokumenty.

Po dokonaniu analizy dokumentów, K. O. dowiedziała się o zawarciu w jej imieniu przez R. G. kontraktu gospodarczego nr (...) z dnia 14.05.2008 r. z firmą (...) reprezentowaną przez M. K. z siedzibą w O. oraz o fakcie pobrania przez oskarżonego od M. K. zaliczki w kwocie 50.000 zł.

/dowód zeznania świadka K. O. k. 35-36, k. 242- 245,

zeznania świadka W. R. k. 614-616, k. 1010-1011, k. 1367,

zeznania świadka L. M. k. 149-151, k. 913-916, k. 925-928, k. 1201 – 1206, k. 1212-1219/

Gdy M. K. dowiedział się o zatrzymaniu R. G. skontaktował się z K. O. aby pomóc jej w dystrybucji wydrukowanych informatorów. Jednocześnie dążył do odzyskania pieniędzy przekazanych R. G.. Po nieudanych próbach rozmów wezwał ją do zapłaty. Wezwania te nie przyniosły jednak spodziewanego rezultatu i jego roszczenia nie zostały zaspokojone.

W wyniku zawartego z R. G. kontraktu gospodarczego M. K. poniósł stratę, którą oszacował na kwotę 130.000 zł. Na sumę tą składają się pożyczone R. G. pieniądze w wysokości 80.000 zł., oraz 50.000 spodziewanego zysku.

/dowód zeznania świadka M. K. k. 153-154, k. 224 – 225, k. 555-556, k. 911 – 913, k. 1166 – 1169/

R. G. urodził się (...) w P.. Jest rozwodnikiem, ma dwoje dorosłych dzieci. Aktualnie nie ma nikogo na utrzymaniu. Jak podaje posiada wyższe wykształcenie. Utrzymuje się z handlu obrazami. Z tego tytułu osiąga miesięczny dochód w wysokości 1.500 zł. Nie posiada majątku o znacznej wartości.

Nie był w przeszłości leczony psychiatrycznie, neurologicznie, ani odwykowo.

/dowód wyjaśnienia oskarżonego k. 1163/

R. G. był dotychczas wielokrotnie karany, w tym m.in. wyrokiem Sądu Rejonowego w Grudziądzu z dnia 19 kwietnia 2007r. w sprawie II K 144/07 za czyny z art.286§1 k.k. i inne na karę łączną 3 lat pozbawienia wolności. Wyrokiem tym zaliczono mu na poczet orzeczonej kary okres od 27.07.2006r. do 19.04.2007 r. Następnie kara ta została objęta wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego dla Wrocławia - Śródmieścia z dnia 17 czerwca 2011r. w sprawie V K 253/11, którym orzeczono karę łączną 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Karę z tego wyroku R. G. odbył w okresach od 27.07.2006r. do 19.04.2007r. oraz od 05.12.2008r. do 04.04.2012r.

/dowód karta karna k. 104 – 106,

wyrok łączny Sądu Rejonowego dla Wrocławia - Śródmieścia z dnia 26.01.2010 r. sygn. akt V K 1752/09 k. 159 – 163,

wyrok Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 24.01.2008 r. sygn. akt II K 880/06 k. 376 – 377,

wyrok Sądu Rejonowego w Brzegu z dnia 03.10.2006 r. sygn. akt II K 369/06 k. 390 – 392,

wyrok Sądu Rejonowego w Grudziądzu z dnia 19.04.2007 r. sygn. akt II K 114/07 k. 393 – 407,

opinia o zachowaniu R. G. z ZK nr 2 we W. k. 504,

dane z bazy danych (...) k. 1389 – 1394,

wyrok łączny Sądu Rejonowego dla Wrocławia - Śródmieścia z dnia 17.06.2011 r. w sprawie V K 253/11 k. 1395,

akta Sądu Rejonowego w Grudziądzu sygn. II K 144/07/

Oskarżony **R. G.** słuchany po raz pierwszy w postępowaniu przygotowawczym przyznał się do zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień (k. 102).

W toku kolejnego przesłuchania, które miało miejsce 28 stycznia 2010 r., oskarżony wyjaśnił, że faktycznie podpisał dokument o którym jest mowa w przedstawionym mu zarzucie, ale zrobił to za zgodą i wiedzą K. O.. Nie przyznał się do postawionego mu zarzutu (k. 166).

Podczas przeprowadzonej konfrontacji z K. O., oskarżony wyjaśnił, że, wszystkie umowy sponsorskie był zawierane za zgodą i wiedzą K. O.. Pozyskane w ten sposób środki pieniężne przeznaczył na bieżącą działalność tj. koszty biurowe, fotografie. Ponieważ wydanie książki było zagrożone, sam podjął decyzję o zaciągnięciu pożyczki u M. K., ale zrobił to w dobrej wierze, gdyż poszukiwał innych źródeł finansowania przewodnika. W związku z podpisanym kontraktem otrzymał od M. K. kwotę 50.000 zł. Pieniądze te przeznaczył na koszty związane z opracowaniem tekstu, grafiki, korekty, okładek, fotografii. Oskarżony podał, że wszystkie te koszty, poza składem książek, powinny być zaewidencjonowane w księgowości firmy (...) (k. 574 – 575).

W postępowaniu jurysdykcyjnym R. G. był słuchany na rozprawie w dniu 21 maja 2013 r. Wyjaśniając podał, że przyznaje się do podpisania kontraktu gospodarczego nr (...) z dnia 14.05.2008 r., ale nie przyznaje się do tego, że źle rozporządził uzyskaną w ten sposób kwotą. Oskarżony potwierdził, że złożył na kontrakcie podpis za K. O., ale działał w dobrej wierze, gdyż chciał w ten sposób uratować wydanie książki. Pozyskane w ten sposób pieniądze przeznaczył na koszty związane z publikacją, a wszystkie wydatki są udokumentowane w księgowości. Podał, że niejednokrotnie składał podpis za panią O., o czym ona wiedziała. Był umocowany do działania w jej imieniu w ramach wydania książki. Mimo licznych trudności oraz ogólnego zniechęcenia K. O., informator został wydrukowany i cały nakład odebrany. W związku z jego zatrzymaniem do innej sprawy, oskarżony nie miał wiedzy jak przewodnikiem rozporządziła K. O., ale jego zdaniem zrobiła to źle (k. 876 – 880).

Także na rozprawie w dniu 15 stycznia 2015 r. oskarżony przyznał się do tego, że złożył za K. O. podpis na kontrakcie zawartym z M. K., utrzymując jednak, że zrobił to w dobrej wierze. Otrzymane pieniądze przeznaczył na wydatki

związane z publikacją przewodnika po W.. W pozostałym zakresie podtrzymał swoje dotychczasowe wyjaśnienia (k. 1163 – 1165).

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje:

Sąd w procesie dokonywania ustaleń w zakresie winy i sprawstwa oskarżonego dysponował dowodami w postaci: wyjaśnień oskarżonego oraz zeznań świadków: K. O., M. K., L. M., M. A., A. P., J. K. (1), O. R., W. O. (2), B. Ł., W. R., S. P. (B.), P. P. (2), L. T., R. W., złożonymi bezpośrednio przed Sądem. Dodatkowo Sąd uzupełnił te zeznania poprzez odczytanie protokołów ich zeznań, złożonych w postępowaniu przygotowawczym, a także w uprzednio toczącym się postępowaniu jurysdykcyjnym.

Sąd odczytał także protokoły zeznań świadków złożonych w postępowaniu przygotowawczym przez Ł. G., P. Z., T. P., G. Y., E. M., M. F., P. W., T. K..

Nadto Sąd dysponował zeznaniami świadków W. Z. i R. I., słuchanymi w drodze pomocy sądowej.

Ustalenia faktyczne Sąd oparł także na dokumentach zgromadzonych w aktach sprawy tj. kontrakcie nr 1/2008 z 14.05.2008 r., pełnomocnictwie, umowie nr (...) r., wyciągu z ewidencji działalności gospodarczej, umowie o dzieło, dokumentacji hotelowej sporządzonej przez (...) Centrum Administracji w P., umowach sponsorskich.

Autentyczność pełnomocnictwa, którego użył oskarżony zawierając kontrakt gospodarczy z M. K. Sąd ustalił na podstawie opinii biegłego grafologa, zaś wartość przychodów firmy (...) z tytułu zawarcia umów sponsorskich związanych ze sprzedażą powierzchni reklamowych w przewodniku (...) w latach 2007 i 2008 oraz wartość przychodów z tytułu sprzedaży przewodnika od A do Z za lata 2007 i 2008 na podstawie opinii biegłego sądowego z zakresu rachunkowości.

Rozpoznając niniejszą sprawę Sąd dysponował także aktami Sądu Rejonowego Poznań – Stare Miasto sygn. I C 618/12/5, protokołem oględzin akt Sądu Rejonowego Poznań – Stare Miasto sygn. Cupr 542/11 oraz kopiami z akt sprawy Sądu Rejonowego Poznań - Stare Miasto sygn. X GNs 2394/10.

Nadto w dyspozycji Sądu znajdowały się akta Prokuratury Rejonowej dla Wrocławia - Stare Miasto sygn. 1Ds. 236/11 oraz 1 Ds. 3369/13.

Ustalając okoliczności związane z sytuacją rodzinną i majątkową oskarżonego Sąd oparł się na podawanych przez niego informacjach.

Dane dotyczące dotychczasowej karalności R. G. Sąd ustalił w oparciu o informację z K., odpisy wyroków znajdujące się w aktach sprawy, dane z bazy danych N.-Sad oraz akta karne Sądu Rejonowego w Grudziądzu sygn. II K 144/07.

Oceniając wyjaśnienia złożone przez oskarżonego Sąd uznał je za niewiarygodne w zakresie, w jakim twierdził, że działał w dobrej wierze, a uzyskane w wyniku zawartego kontraktu środki pieniężne przeznaczył na wydatki związane z publikacją przewodnika. W toku całego postępowania R. G. przekonywał o swoich szczerych zamiarach i intencjach. Składając wyjaśnienia podał, że sam podjął decyzję o zaciągnięciu pożyczki u M. K., ale zrobił to w dobrej wierze, gdyż poszukiwał innych źródeł finansowania przewodnika, chciał w ten sposób doprowadzić cały proces związany z publikacją książki do końca. Jednocześnie podał, że działał za zgodą i wiedzą K. O.. Swoim działaniem oskarżony doprowadził do druku nakładu, ale nie zdążył podjąć czynności związanych z jego dystrybucją gdyż został zatrzymany do odbycia kary pozbawienia wolności. Nakład odebrała K. O. i to na skutek jej błędnych decyzji sprzedaż przewodnika nie przyniosła spodziewanego zysku. Jednocześnie poczynione przez niego wydatki miały znaleźć pokrycie w dokumentacji księgowej firmy (...).

Twierdzenia oskarżonego wyklucza jednak analiza pozostałego materiału dowodowego, stąd też Sąd wersję wydarzeń przedstawianą w wyjaśnieniach oskarżonego uznał za linię obrony mającą na celu uniknięcia kary. Nie można przy

tym tracić z pola widzenia, że oskarżony, był dotychczas wielokrotnie karany, w tym za przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. popełnione w podobny sposób i doskonale znane są mu metody działania przy tego typu przestępstwach.

Jako w pełni wiarygodne Sąd ocenił natomiast zeznania złożone przez K. O., która działając w zaufaniu do oskarżonego, z uwagi na łączące ich przyjacielskie relacje, zdecydowała się na współpracę z nim, umożliwiając mu dostęp do firmowej dokumentacji, danych i pieczęci czy też powierzając mu swoje mienie. Nieświadoma przeszłości karnej oskarżonego, nie spodziewała się, że dane te zostaną wykorzystane przez R. G. w przestępczych celach, a ona będzie musiała stawić czoła zgłaszającym się wierzycielom i wynikającym z tego problemom. Jak podała oskarżony był osobą grzeczną, o dobrych manierach, wzbudzał zaufanie. K. O., zrelacjonowała przebieg współpracy z oskarżonym, potwierdziła, które działania był przez niego podejmowane za jej zgodą i wiedzą, a także wskazała na te, na które takowej zgody nie wyraziła. O kontrakcie zawartym z M. K. dowiedziała się po zatrzymaniu oskarżonego, w momencie gdy otrzymała dokumenty od L. M., a później z wezwań adresowanych do niej przez M. K. Również o innych zobowiązaniach zaciągniętych przez oskarżonego w jej imieniu dowiedziała się już po jego osadzeniu. Jej zeznania znajdują potwierdzenie częściowo w wyjaśnieniach samego oskarżonego, który potwierdził, że na pełnomocnictwie sam nakreślił jej podpis, że zawarł kontrakt gospodarczy nr (...) bez jej wiedzy, choć w dobrej wierze, że koszty związane z odbiorem wydrukowanych egzemplarzy poniosła we wskazanej przez nią kwocie. Prawdziwość tych zeznań potwierdza także sporządzona przez biegłego grafologa opinia. Dodatkowo znajdują one potwierdzenie także w zeznaniach innych świadków, stąd też nie było podstaw aby odmówić im wiarygodności.

Sąd nie miał wątpliwości także co do wiarygodności zeznań świadka M. K., który zeznał w jakich okolicznościach poznał oskarżonego, jak doszło do zawarcia kontraktu gospodarczego (...) z dnia 14.05.2008 r. i przekazania środków pieniężnych na sfinansowanie przewodnika. Ś. podał, że oferta przedstawiona przez R. G. wydawała mu się realna, dlatego zdecydował się wyłożyć pieniądze na tę inwestycję. Propozycja oskarżonego nie budziła jego zastrzeżeń, tym bardziej, że od strony formalnej czuwał nad prawidłowym przebiegiem transakcji znajomy prawnik L. M.. Jak podaje świadek, oskarżony wylegitymował się stosownymi dokumentami, dysponował ponadto pieczętkami, dokumentami firmy (...) i pełnomocnictwem udzielonym przez E. O., dlatego też nie przyszło mu do głowy, że dokumenty te mogą być sfałszowane, a właścicielka firmy nie ma wiedzy o zawierającym kontrakcie.

Odnosnie pieniędzy uzyskanych od M. K. oskarżony nie kwestionował ich pobrania jednakże jak wskazywał zostały one przeznaczone na cele związane z wydawnictwem.

R. G. słuchany na rozprawie 21 maja 2013r. wskazał mianowicie: . Ja dysponowałem kwota 50 tys. zł. Ja zadysponowałem przy pełnej wiedzy pani O.. To była pożyczka gotówkową. Pan M. K. wypłacił te pieniądze mi w biurze. Ta pożyczka była zabezpieczona wekslem podpisanym przeze mnie. Ja tą kwotę trzymałem u nas w domu i tak jak było trzeba to ja wydatkowaliśmy. Ja jestem w stanie wskazać jakie zobowiązania zostały pokryte z tej kwoty może nie w pełni bo do tego potrzebował bym wspomnianej dokumentacji księgowej. Z tej kwoty zapłacono: opracowanie graficzne książki w granicach 7, 5 tys, zł, próbne wydruki pochłonęły ok. 5 tys.zł., było parę osób zatrudnionych, były umowy zlecenia na to było wydatkowane ok. 6-7 tys. zł. , mamy ok. 10, 5 tys. zł zwrotów sponsorom którzy się wycofali w z związku z długim czasem wydawania książki, zakup samochodu na rzecz firmy pani O. za kwotę 14 tys. Zł. To był P. (...), ta kwota obejmuje także ubezpieczenie samochodu, koszty paliw również pochłonęły ok. 2 tys.zł. Gdybym dysponował dokumentami księgowymi mógłbym szczegółowiej to opisać. W tej chwili nie jestem w stanie powiedzieć jaki podmiotom konkretnie były płacone te kwoty.”

Trzeba zauważyć, że okoliczności wskazywane przez oskarżonego związane z przeznaczeniem uzyskanych od M. K. pieniędzy nie zostały potwierdzone ani zeznaniami K. O. (która wskazywała na to, że o zawarciu umowy z M. K. dowiedziała się dopiero po zatrzymaniu oskarżonego) ani też zgromadzoną w sprawie dokumentacją i należało przyjąć, że wyjaśnienia w tym zakresie zmierzały wyłącznie do realizacji prawa oskarżonego do obrony.

Jako wiarygodne Sąd uznał natomiast zeznania świadka L. M.. Ś. jak wskazał znał oskarżonego od wielu lat jednakże nie miał wiedzy o jego kryminalnej przeszłości. Oskarżony często konsultował z nim kwestie prawne. Z relacji świadka wynika, że w 2008 r. R. G. zgłosił się do niego, z prośbą o pomoc w pozyskaniu ewentualnych inwestorów. Z uwagi

na łączące ich koleżeńskie stosunki, świadek przedstawił ofertę oskarżonego swoim znajomym, w tym M. K.. Kiedy M. K. wyraził chęć podjęcia współpracy z oskarżonym, pomógł stronom zredagować umowę nazwaną „kontraktem gospodarczym”. Następnie uczestniczył w podpisaniu umowy, ale nie brał udziału w przekazaniu pieniędzy. Jak podał w swoich zeznaniach miał wątpliwości co do prawidłowości pełnomocnictwa, ale z uwagi na łączące go stosunki z oskarżonym, nie wzbudziło ono jego podejrzeń. Wiedział, że oskarżony współpracuje z K. O. i łączyły ich bliskie relacje, gdyż oskarżony mu o tym opowiadał, pokazywał zdjęcia z wakacji. Po podpisaniu kontraktu strony zdeponowały u niego dokumenty, które po zatrzymaniu oskarżonego, przekazał K. O., podczas spotkania w W. Ciśnień.

Sąd dał wiarę także zeznaniom świadka W. R., choć nie znał on szczegółów dotyczących zawarcia umowy będącej przedmiotem zarzutu. Ś. zeznał, że po zatrzymaniu oskarżonego przez Policję, zgłosiła się do niego z prośbą o pomoc K. O., która nagle zaczęła otrzymywać od różnych osób telefony, monity i wezwania do zapłaty. Ś. szczegółowo opisał przebieg podróży do P., gdzie, po zatrzymaniu oskarżonego, pomógł K. O. odebrać stanowiący jej własność samochód marki P. (...). Podał także w jakich okolicznościach K. O. weszła w posiadanie pełnomocnictwa sfalszowanego przez oskarżonego, jak odkryła, że oskarżony posługiwał się dorobionymi na własny użytek pieczętkami z danymi jej firmy. Następnie świadek zrelacjonował przebieg spotkania z L. M. i W. Z., które miało miejsce w W. Ciśnień, podczas którego L. M. przekazał K. O. dokumenty związane z kontraktem gospodarczym zawartym przez oskarżonego w jej imieniu z M. K..

Brak było podstaw aby odmówić wiarygodności zeznaniom świadków M. A., J. K. (2), O. R. i W. O. (1). Wymienieni świadkowie zeznawali z niniejszej sprawie na okoliczność ich udziału w realizacji publikacji przewodnika. Osoby te były odpowiedzialne za opracowanie, edycję tekstu, szatę graficzną okładki. Są członkami kolegium redakcyjnego. W swoich zeznaniach potwierdzali, że wszystkie rozmowy prowadził z nimi oskarżony. Ś. podali, że wynagrodzenie za wykonaną pracę w większości otrzymali z rąk R. G., w pozostałym zaś zakresie brakujące należności uregulowała z nimi K. O..

Jako logiczne, konsekwentne i spójne sąd uznał zeznania P. Ś. ten, w swoich zeznaniach podał, że prowadzi działalność w zakresie usług poligraficznych. W 2008 r. przyjął zlecenie na druk przewodnika o W.. Zleceniodawcą była firma (...), ale wszystkie formalności załatwiał z nim oskarżony. Podczas podpisywania umowy, oskarżony nie okazywał żadnego pełnomocnictwa do działania w imieniu K. O., ale gdy odbierała ona nakład nie była zaskoczona zleceniem i nie kwestionowała roszczenia co do zasady. Twierdziła jedynie, że nie jest w stanie zapłacić jednorazowo całej kwoty. Ostatecznie należność ta została w całości przez nią uregulowana w grudniu 2009 r.

W oparciu o zeznania świadków B. Ł., A. P., S. P. (B.), P. P. (2), Ł. G., P. Z., T. P., G. Y., E. M., M. F. i T. K. Sąd poczynił ustalenia odnośnie zawieranych przez oskarżonego umów sponsorskich. W ocenie Sądu nie było podstaw do kwestionowania tych zeznań, zwłaszcza, jeśli zważyć że znajdują one potwierdzenie w złożonych do akt kopiach tych umów.

Jako wiarygodne Sąd uznał także zeznania świadków L. T. i R. W.. Zeznania tych świadków, choć nie mają związku z postawionym oskarżonemu zarzutem, przyczyniły się do dokonania ustaleń w zakresie pobytu oskarżonego w P., posłużenia się przez niego sfalszowanym zleceniem na noclegi w hotelu (...) i w rzeczywistości wyłudzenia przez niego pobytu w tym miejsce, ze względu na brak zapłaty związanej z tym należności.

W podobny sposób Sąd ocenił zeznania świadka W. Z., przesłuchanego w drodze pomocy sądowej przez Sąd Rejonowy Gdańsk – P.. Zeznania tego świadka również nie mają związku z postawionym R. G. zarzutem. Ś. podał, że nie zna M. K. i nie ma wiedzy na temat okoliczności zawarcia kontaktu gospodarczego z 14.05.2008 r. Potwierdzał jednak, że zna oskarżonego od wielu lat. Spotkał go przypadkowo w P. i to on skontaktował oskarżonego z R. I., który również udzielił oskarżonemu pożyczki, na sfinansowanie przewodnika.

Także świadek R. I., słuchany w drodze pomocy sądowej przez Sąd Rejonowy Poznań Grunwald i J. podał, iż nie zna okoliczności zawarcia kontraktu z 14.05.2008 r. oraz, że nie zna osoby M. K.. Nie był świadkiem przekazania pieniędzy oskarżonemu przez M. K.. Nadto świadek zeznał, że nie zna szczegółów współpracy oskarżonego z K. O.. Potwierdził, iż zawarł z oskarżonym umowę, na mocy której pożyczył mu pieniądze w kwocie 40.000 zł na wydanie przewodnika

po W. i po P.. G. występował w tej umowie jako pełnomocnik K. O. prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą (...). Ponieważ pożyczka nie została mu zwrócona wystąpił z powództwem cywilnym o zapłatę. Sąd ocenił zeznania tego świadka jako wiarygodne.

Sąd stwierdził, iż przebieg przeprowadzonego postępowania nie dowiódł, aby świadkowie słuchani w przedmiotowej sprawie, zeznając w sposób opisany wyżej, mówili nieprawdę. Ich zeznania były jasne, logiczne, pozbawione wewnętrznych sprzeczności i tworzyły z pozostałym uznanym za wiarygodny materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie spójną całość. Co więcej, zdaniem Sądu świadkowie, jako osoby obce w stosunku do oskarżonego, nie miały żadnego interesu w tym, aby składać fałszywe zeznania i przez to narażać się na odpowiedzialność karną. W związku z powyższym, Sąd nie miał podstaw do podważenia wiarygodności ich zeznań.

Sąd dał wiarę załączonej do akt dokumentacji, związanej z podpisanym przez oskarżonego kontraktem gospodarczym nr (...) z dnia 14.05.2008 r., nie widząc racjonalnych podstaw do jej kwestionowania. Wątpliwości Sądu nie budziły także, inne dokumenty takie jak umowa nr (...), umowa o dzieło, kopia umów sponsorskich, dokumentacja z hotelu, kopie dokumentów z akt sprawy Sądu Rejonowego Poznań S. sygn. akt XGns 2394/10 czy też protokół oględzin akt Sądu Rejonowego Poznań Stare Miasto sygn. akt VII Cupr 542/11. Żadna też ze stron nie kwestionowała bowiem treści jakiegokolwiek dokumentu załączonego do sprawy.

Sąd nie miał wątpliwości co do opinii z zakresu badań graficzno – porównawczych podpisów. Została ona przeprowadzona prawidłowo, jest czytelna metodologicznie i jasna we wnioskach. Opinia powyższa wskazywała, że na pełnomocnictwie wykorzystanym przez oskarżonego podczas podpisywania kontraktu gospodarczego z dnia 14.05.2008 r. podpis został nakreślony przez R. G..

Sąd nie miał wątpliwości również co do prawdziwości opinii biegłego sądowego z zakresu rachunkowości sporządzonej przez dr F. B.. Została ona sporządzona w sposób rzetelny i profesjonalny, po uprzednim przeanalizowaniu przez biegłego sądowego akt sprawy oraz po przeprowadzeniu analizy dokumentów źródłowych.

W rezultacie Sąd podzielił nie kwestionowane przez strony wnioski końcowe opinii, z których wynika, iż wartość przychodów z tytułu zawarcia umów sponsorskich w latach 2007 i 2008 r. wynosiła 20.090 zł., zaś wartość przychodów z tytułu sprzedaży P. od A do Z w tym okresie wyniosła 5.520 zł.

Sąd nie znalazł także powodów, aby odmówić wiarygodności pozostałym dowodom w postaci informacji z K., danym z bazy danych (...) oraz odpisom wyroków, która pochodzi od uprawnionych do jej wydania podmiotów i nosi cechy dokumentów urzędowych.

W świetle dokonanych ustaleń faktycznych i przeprowadzonej oceny dowodów wina i sprawstwo oskarżonego nie budziły wątpliwości.

Sąd dokonał modyfikacji opisu czynu przypisanego oskarżonemu przyjmując, że R. G. dopuścił się popełnienia czynu polegającego na tym, że w dniu 14 maja 2008 roku we W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził M. K. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 50.000 zł wprowadzając go w błąd co do możliwości wywiązania się z zaciągniętego zobowiązania w ten sposób, że posługując się uprzednio podrobionym pełnomocnictwem K. O. zawarł w jej imieniu kontrakt gospodarczy nr 1/2008 r. z (...) Przedsiębiorstwem Produkcyjno Usługowo Handlowym (...) na mocy, którego otrzymał kwotę 50.000 zł, nie mając możliwości wywiązania się z zaciągniętego zobowiązania, czym działał na szkodę M. K. i K. O.. Opis czynu wskazany w akcie oskarżenia nie obejmował bowiem znamion ustawowych czynu kwalifikowanego z art.286§1 k.k. którego w ocenie Sądu dopuścił się oskarżony.

R. G. swoim zachowaniem wypełnił znamiona przestępstwa z art. 286 § 1 kk i art. 270 § 1 k.k.

Jednocześnie Sąd przyjął, że oskarżony dopuścił się zarzucanego mu czynu działając w warunkach powrotu do przestępstwa.

R. G. był mianowicie skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Grudziądzu z dnia 19 kwietnia 2007r. w sprawie II K 144/07 za czyny z art.286§1 k.k. i inne na karę łączną 3 lat pozbawienia wolności. Wyrokiem tym zaliczono mu na poczet orzeczonej kary okres od 27.07.2006r. do 19.04.2007 r. Następnie kara ta została objęta wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego dla Wrocławia - Śródmieścia z dnia 17 czerwca 2011r. w sprawie V K 253/11, którym orzeczono karę łączną 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Karę z tego wyroku R. G. odbył w okresach od 27.07.2006r. do 19.04.2007r. oraz od 05.12.2008r. do 04.04.2012r.

Zatem spełniony został opisany w art.64§1 k.k. wymóg popełnienia czynu podobnego do tego za jakie został wcześniej skazany na karę co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności przed upływem 5 lat od zakończenia jej odbywania.

Zgodnie z treścią art. 286 § 1 k.k. penalizowane są czyny polegające na wprowadzeniu w błąd drugiej osoby celem doprowadzenia jej do niekorzystnego rozporządzenia mieniem. Sprawca musi przy tym działać w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. Występek z art. 286 § 1 k.k. może być popełniony tylko z zamiarem bezpośrednim kierunkowym, który obejmuje zarówno sposób działania - wprowadzenie w błąd - jak i cel działania - uzyskanie korzyści majątkowej poprzez niekorzystne rozporządzenie mieniem przez inną osobę. W chwili podejmowania działania sprawca musi mieć zatem świadomość, że w wyniku wprowadzenia w błąd drugiej osoby może osiągnąć korzyść majątkową.

Wprowadzenie w błąd oznacza, że sprawca swoimi podstępными zabiegami doprowadza inną osobę do mylnego wyobrażenia o rzeczywistym stanie rzeczy. Przy czym Kodeks karny nie określa sposobów wprowadzenia w błąd innej osoby, może to być osiągnięte przez sprawcę słowami, pismem, a nawet gestem. Istotne jest w tym zakresie to, że wynikiem działań sprawcy podjętych w celu wprowadzenia w błąd pokrzywdzonego jest doprowadzenie go do tego, że wyobraża on sobie, że rzeczywisty stan rzeczy jest taki, jak przedstawia mu sprawca, podczas gdy obiektywna rzeczywistość jest całkowicie lub w istotnym stopniu inna. Ponadto istotnym elementem przestępstwa oszustwa jest dobrowolność rozporządzenia mieniem przez osobę pokrzywdzoną na rzecz sprawcy. Przy czym brak należytej ostrożności pokrzywdzonego, a nawet jego lekkomyślność nie ma żadnego znaczenia dla bytu przestępstwa z art. 286 k.k.

Zatem sprawstwa oskarżonego w żaden sposób nie umniejsza fakt, że M. K. nie weryfikował umocowania do działania rzekomo udzielonego R. G. przez K. O..

Ponadto należy wskazać, iż zarzucane oskarżonemu przestępstwo oszustwa jest przestępstwem kierunkowym, gdzie działania sprawcy podejmowane są w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. Dla przypisania oskarżonemu przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. konieczne jest wykazanie, iż oskarżony działał w zamiarze bezpośrednim jego popełnienia, a w dodatku zamiar bezpośredni sprawcy powinien obejmować zarówno cel (korzyść majątkową), jak również sposób działania sprawcy, przy czym oba wskazane elementy powinny być objęte świadomością sprawcy.

Do znamion przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. należy też skutek, którym jest dokonanie niekorzystnego rozporządzenia mieniem; nie jest natomiast konieczne by sprawca osiągnął korzyść majątkową, albowiem byt przestępstwa kończy się z chwilą dokonania niekorzystnego rozporządzenia mieniem.

Z kolei art. 270 § 1 k.k. penalizuje zachowanie każdego „kto, w celu użycia za autentyczny, podrabia lub przerabia dokument lub takiego dokumentu jako autentycznego używa”.

W ujęciu wyżej wskazanego przepisu przedmiotem czynu jest dokument. Pojęcie dokumentu interpretować należy zgodnie z definicją zawartą w art. 115 § 14.

Zachowanie się sprawcy przestępstwa opisanego w art. 270 § 1 polega na podrobieniu lub przerobieniu dokumentu (fałsz materialny) lub też użyciu takiego dokumentu jako autentycznego.

W niniejszej sprawie zachowanie oskarżonego polegało na podrobieniu dokumentu w postaci pełnomocnictwa do działania w imieniu K. O..

Podrobienie oznacza wykonanie czynności, dzięki którym to, co w rzeczywistości nie jest autentyczne (w całości bądź w części), może być za takie uważane. Podrobienie dokumentu jest więc stworzeniem czegoś, co może być uważane za dokument autentyczny (lub jego część), a co w rzeczywistości dokumentem autentycznym (lub jego częścią) nie jest. W wyroku z 25 października 1979 r., II KR 10/79 (OSNPG 1980, nr 11, poz. 127) SN przyjął, że dokument jest podrobiony wówczas, gdy nie pochodzi od tej osoby, w której imieniu został sporządzony, a podpisanie innej osoby jej nazwiskiem na dokumencie mającym znaczenie prawne, nawet za zgodą tej osoby, stanowi realizację znamion przestępstwa fałszerstwa dokumentu.

Strona podmiotowa przestępstwa z art. 270 § 1 wyraża się w umyślności, z tym że w razie podrabiania bądź przerabiania dokumentu możliwy jest wyłącznie zamiar bezpośredni.

Przenosząc powyższe teoretyczne rozważania do realiów niniejszej sprawy należy bez wątpienia stwierdzić, iż oskarżony R. G. w dniu 14 maja 2008 roku we W., doprowadził M. K. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem wprowadzając go w błąd co do możliwości wywiązania się z zaciągniętego zobowiązania w ten sposób, że posługując się uprzednio podrobionym pełnomocnictwem K. O. zawarł w jej imieniu kontrakt gospodarczy nr 1/2008 r. z (...) Przedsiębiorstwem Produkcyjno Usługowo Handlowym (...) na mocy, którego otrzymał kwotę 50.000 zł, nie mając możliwości wywiązania się z zaciągniętego zobowiązania, działając na szkodę M. K. i K. O. co wyczerpywało znamiona czynu z art.286§1 k.k. i art.270 §1 k.k. w zw. z art.11§2 k.k.

Podkreślić należy, iż okazane podczas podpisywania kontraktu przez oskarżonego pełnomocnictwo miało istotne znaczenie dla zawarcia tej umowy. Bliskość relacji między oskarżonym a K. O., przekonała L. M. o istniejącym między nimi zaufaniu i prawdziwości udzielonego pełnomocnictwa. Z kolei długotrwała, udana współpraca L. M. z M. K., nie wzbudziła w tym ostatnim wątpliwości. Zatem i w tym zakresie oskarżony wprowadził w błąd M. K..

Analizując kwestię istnienia zamiaru kierunkowego, „działania w celu osiągnięcia korzyści majątkowej” i „podrobienia dokumentu” należy jednoznacznie stwierdzić, iż działanie oskarżonego było podyktowane zamiarem, chęcią uzyskania pożyczki, a w konsekwencji również osiągnięcia korzyści majątkowej.

Zamiaru tego wcale nie kwestionował sam oskarżony twierdząc, że złożył podpis na pełnomocnictwie, ale działał w dobrej wierze, gdyż chciał uzyskać środki na sfinansowanie publikacji przewodnika (...). Jednocześnie w oparciu o zgromadzony materiał dowodowy nie można przyjąć aby środki te rzeczywiście oskarżony zainwestował w wydanie przewodnika W. od A do Z.

W związku z tym że zachowanie oskarżonego wypełniło znamiona dwóch przestępstw zasadnym było przyjęcie kwalifikacji prawnej z art. 11 § 2 k.k.

Odnosnie winy oskarżonego Sąd uznał, że nie zachodziły żadne okoliczności mogące mieć wpływ na jego zawinienie, zwłaszcza że jest on osobą dorosłą która powinna sobie w pełni zdawać sprawę z konsekwencji swoich działań,

Wymierzając karę za przypisany czyn Sąd miał na uwadze granice zagrożenia ustawowego karą występku z art.286§1 k.k. stanowiącego podstawę wymiaru kary tj. od 6 miesięcy do 8 lat pozbawienia wolności

Oprócz powyżej wskazanej okoliczności, Sąd wymierzając karę, kierował się również pozostałymi dyrektywami zawartymi w art. 53 k.k.

W szczególności miał na uwadze, by dolegliwość wymierzonej kary nie przekroczyła stopnia winy. Przy wymiarze kary Sąd miał na uwadze znaczny stopień społecznej szkodliwości czynu, zważywszy na sposób jego popełnienia, jak również mając na uwadze wysokość wyrządzonej szkody pozostawionej bez naprawienia do czasu orzekania.

Ponadto Sąd miał na względzie cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara powinna spełnić. Na tej podstawie Sąd doszedł do przekonania, że karą słuszną, sprawiedliwą i adekwatną będzie w tym wypadku kara 1 roku pozbawienia

wolności. Na niekorzyść oskarżonego Sąd ocenił jego uprzednią karalność za czyny o podobnym charakterze oraz działanie w warunkach powrotu do przestępstwa.

Dotychczasowy tryb życia oskarżonego, abstrahując od samego wymiaru kary w przekonaniu Sądu nie pozwalał na zastosowanie wobec niego dobrodziejstwa wynikającego z treści art.69§1 i 2 k.k.

Sposób w jaki oskarżony dopuścił się przypisanego mu czynu, sposób postępowania po jego popełnieniu, pozwalał przyjąć, iż czyn nie miał charakteru incydentalnego, zaś warunkowe zawieszenie wykonania kary nie spełniłoby jej celów zarówno wychowawczych w stosunku do oskarżonego, jak i w zakresie świadomości prawnej społeczeństwa.

O stosowaniu warunkowego zawieszenia wykonania kary w ocenie Sądu winien decydować nie tylko poprzedni nienaganny tryb życia sprawcy, czego nie można wywieść o oskarżonym, jego postawa po popełnieniu czynu, ale również szersze względy słuszności i celowości karania.

Nadto biorąc pod uwagę, iż w wyniku popełnienia czynu oskarżony osiągnął korzyść majątkową, Sąd uznał za zasadne wymierzenie oskarżonemu kary grzywny na podstawie art.33§2 k.k. w ilości stu stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 złotych.

Wymierzając karę Sąd, baczył, by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, a jednocześnie uwzględnił stopień społecznej szkodliwości czynu oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze kary, które ma osiągnąć w stosunku do oskarżonego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Będąc do tego zobligowanym, wobec złożenia stosowanego wniosku przez osobę uprawnioną, Sąd na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzekł od oskarżonego R. G. obowiązek naprawienia szkody na rzecz M. K. w kwocie 50.000 zł.

Mając na uwadze sytuację majątkową oraz wysokość osiągniętych przez oskarżonego dochodów Sąd uznał, iż obciążenie go kosztami postępowania byłoby niecelowe i na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił R. G. od ponoszenia przedmiotowych kosztów, w tym opłaty, zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa.